

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

COG 3/14

Nr 30495

Kl. 221, 2

221, 2, 3/14

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M.

Klej

Zgłoszono 30 stycznia 1939

Udzielono 24 marca 1942

Pierwszeństwo: 2 lutego 1938 (Niemcy)

Wiadomo, że jako kleje można stosować chlorowcowane wielowinylochlorowce lub ich produkty depolimeryzacji, ewentualnie z dodatkiem zwykle stosowanych środków zlepiających.

Stwierdzono, że można otrzymywać kleje o szczególnie cennych właściwościach, jeżeli do chlorowcowanych wielowinylochlorowców, otrzymanych np. sposobem opisanym w patencie niemieckim nr 596 911, zwłaszcza zaś do chlorowcowanych wielowinylochloroków, będzie dodawało się eteru wielowinylowego, najkorzystniej eteru metylowielowinylowego.

Błony klejowe, otrzymane z takiego kleju, wyróżniają się szczególnie dużą wytrzymałością, połączoną z giętkością, znacznie większą niż w przypadku błon klejo-

wych, otrzymywanych na podstawie chlorowcowanych wielowinylochloroków bez dodatku eterów wielowinylowych, przy czym giętkość można jeszcze znacznie zwiększyć przez dodanie środków, powodujących zachowanie miękkości, takich jak estry kwasu fosforowego, ftalowego i adypinowego, amidy kwasu *p*-toluenosulfonowego, następnie olej rycynowy, etyloacetanilid i podobne.

Zamiast wielowinylochlorowców można również ze szczególną korzyścią stosować produkty, otrzymywane przez depolimeryzację podczas chlorowcowania lub po nim, wytwarzane np. w sposób opisany w patencie niemieckim nr 596 911, a to dzięki ich dobrej rozpuszczalności.

Kleje według wynalazku niniejszego

można stosować do sklejania najrozmaitszego rodzaju materiałów, np. tektury, kamionki, szkła, np. przy otrzymywaniu szkła nierozpryskującego się. Dzięki ich dużej giętkości nadają się one szczególnie korzystnie do sklejania materiałów giętkich, np. materiałów włókienniczych i skóry, następnie do sklejania gumy, zwłaszcza ze skórą lub materiałami włókienniczymi. Takie sklejenia odpowiadają największym wymaganiom w przypadku stałego gięcia, co zachodzi np. w skórzanych pasach pędniowych itd., to jest wymaganiom, które spełniały dotychczas tylko kleje kauczukowe, posiadające jednak znane wady.

Produkty otrzymane według tego sposobu można również stosować do przesycania, zwłaszcza do przesycania skóry.

Przykład I. Skóra, sklejona w zwykły sposób za pomocą roztworu 20 części wagowych chlorowanego wielowinylochlorku (otrzymanego według przykładu I patentu niemieckiego nr 596 911) i 14 części wagowych eteru metylowielowinylowego w 66 częściach wagowych octanu etylu, wyróżnia się doskonałą wytrzymałością i dużą giętkością.

Przykład II. Jeżeli zamiast wspomnianego w przykładzie I roztworu kleju użyje się roztworu 20 części wagowych chlorowanego wielowinylochlorku i 8 części wagowych eteru metylowielowinylowego w 68 częściach wagowych octanu etylu z dodatkiem 4 części wagowych fosforanu trójkrezylowego, wówczas sklejona za pomocą tego roztworu skóra wykazuje w zasadzie właściwości, wymienione w przykładzie I, jednak jej giętkość dzięki obecności środka zmiękczonego jest większa, niż w przypadku opisanym w przykładzie I.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Klej zawierający chlorowcowany i ewentualnie częściowo zdepolimeryzowany wielowinylochlorowiec, znamieny tym, że zawiera dodatek eteru wielowinylowego.
2. Klej według zastrz. 1, znamieny tym, że zawiera dodatek eteru metylowielowinylowego.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft
Zastępca: inż. J. Wyganowski
rzecznik patentowy

